

[Bomholt.]

12 Timer ved Undervisning“. Der gives derved Mulighed for en mere smidig Administration. Det er under denne nye Affattelse gørligt ogsaa at faa det saakaldte flyvende Korps ind under Lovens Bestemmelser.

Der er indført mere vidtgaende Ændringer i § 9. Det er Ændringsforslaget under Nr. 22. Her har vi i denne Paragraf fastsat et Beløb til Kost og Logi paa 14 Kr. og udskudt det Beløb, der skulde anvendes til Smaaformødenheder, saaledes at de 18 Kr. ændres til 14 Kr. Til Gengæld lægges der 1 Kr. paa Arbejdsvederlaget, saaledes at dette Arbejdsvederlag, der normalt skulde andrage 12—15 Kr., nu kommer til at andrage 13—16 Kr. Ved at ændre paa Tallene her er vi nok kommet ned i Underkanten af det forsvarlige, men jeg mener dog, Beløbet fortsat er forsvarligt. Det bør jo være saadan nu, at det er Arbejdsforanstaltninger, der gennemføres — der sættes Streg under Ordet „Arbejde“ —, og selve det Arbejdsvederlag, der ydes, er et Motiv for de unge til at deltage i Foranstaltningen, saaledes at dette Beløb ikke gerne skulde gaa under et vist Minimum. Der bør ligge en Opmuntring i selve Beløbets Størrelse. Det mener jeg som sagt ogsaa, der fortsat gør, men naturligvis, denne Ændring er indført for at imødekomme Ønsker fra konservativ Side, saaledes at en fælles Affattelse kunde findes. Under Akkordvederlaget er de 40 Kr. ændret med 10 pCt.s Nedsættelse til 36 Kr., saaledes at dette Beløb kommer i Stil med de foran nævnte Beløb.

Under Sagens Fremsættelse udtalte den højtærede Minister sig om Muligheden af at gennemføre en Opsparing. Vi er i Udvalget gaaet ind paa denne Tanke og foreslaar i Ændringsforslaget under Nr. 23, at en Trediedel af Arbejdsvederlaget og i de Tilfælde, hvor der arbejdes paa Akkord, en Trediedel af det Beløb, hvormed Akkordvederlaget overstiger 14 Kr., hensættes i en Sparekasse, saaledes at Beløbet med paaløbende Renter udbetales Deltagerne, naar de forlader Foranstaltningen. Paa den Maade vil der i adskillige Tilfælde kunne udbetales en Hundrekroneseddel til den, der forlader Foranstaltningen, og det vil selvsagt betyde noget, naar det gælder Anskaffelse af Tøj og lignende.

Til § 12 har vi foreslaaet en Ændring under Nr. 34. Vi lader Ordene:

„gives arbejdsløshedsforsikrede Forsørgere Adgang til Beskæftigelse“
udgaa og indsætter i Stedet:

„beskæftiges Forsørgere, der er Medlemmer af det eller de Fags Arbejdsløse-

hedskasse, under hvis Arbejdsomraade det paagældende Arbejde henhører, saaledes at der herved tages rimeligt Hensyn til den paa Egnen herskende Arbejdsløshed.“

Det er mig en Glæde at kunne konstatere, at det Ønske, jeg fremsatte ved Sagens første Behandling, herigennem er blevet opfyldt.

Vi har ligeledes beskæftiget os med Spørgsmaalet om Bortvisning. Der var jo under Sagens første Behandling Tale om at indføre en Ankeinstans for de arbejdsløse, der blev bortvist, under Hensyntagen til de stærke Konsekvenser, en Bortvisning medfører, og vi har da foreslaaet Ændringen under Nr. 35:

„Deltagere, der anser sig for uretmæssigt bortvist fra en Foranstaltning, kan inden for en Frist af 14 Dage indanke Spørgsmaalet for Beskæftigelsescentralen, hvis Afgørelse er endelig.“

Med Hensyn til Økonomien henviser jeg til Ændringsforslagene under Nr. 39, 40 og 41. Refusionsordningen i Forslaget foreslaas ændret, saaledes at vi i Stedet for henviser til den fælleskommunale Udlygningsfond, ligesom der bliver Adgang til Beløb fra de saakaldte Vejmillioner. Stk. 4 i § 15 udgaa, det er Stykket vedrørende de rentebærende Statsobligationer.

Selve Lovens Gyldighedstid nedsættes fra de foreslaaede 5 Åar til 3, og vi maa da se, hvad det er gørligt at gennemføre i den Tid, der kommer.

Jeg for min Part føler mig overbevist om, at der med disse Ændringsforslag er givet gode Muligheder for Beskæftigelse af den arbejdsløse Ungdom.

Erik Eriksen: Som man vil se af den omdelte Betænkning, stiller Venstre en Række Ændringsforslag paa Linie med de principielle Betragtninger, som jeg gjorde gældende ved første Behandling, og som jeg ikke skal gentage her.

Igennem de Ændringsforslag vi stiller, skærer vi baade Beskæftigelsescentral, Beskæftigelsesudvalg og Ungdomsudvalg bort, idet vi anser disse Organer for at være overflødige. Det maa synes en ganske urimelig Tanke, at vi, fordi Ministeren faar et Forslag som dette ophøjet til Lov, saa skal have et særligt Organ til at varetage Administrationen. Mit Parti kan ikke følge denne Trang til at centralisere eller instituere, som den højtærede Minister har udtrykt sig. Vi ser ingen som helst saglig Grund til at fastsætte eller ved Lov fastslaa, at vi saaledes skal til at instituere, tvært-